

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Poniedziałek dnia 8 Września v.s. 1824 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Wilno.

Zeszłego piątku, dnia 5 t.m., jako w dzień Wysokich Imienin, NAYJAŚNIEYSZEY CESARZOWEY JEYMOŚCI ELŻBIETY ALEXIEJEWNY, z rana we wszystkich kościołach tutejszych odprawiono się nabożeństwo, i śpiewano uroczyste *Te Deum*. Wieczorem miasto całe było oświecone.

Ostatnia data gazet sankt-petersburskich jest dnia 20 sierpnia.

Gazeta sankt-petersburska, akademicka, zawiera doniesienie o dalszej podróży JEHO CESARSKIEY MOŚCI.

Rżew 26 sierpnia.

NAYJAŚNIEYSZY CESARZ JEHO MOŚĆ raczył przybyć z miasta Białego do Rżewa d. 20 sierpnia o godzinie 6 wieczorem. Wjeżdżającego do miasta u rogatek spotkał Horodniczy, a przed domem obywatela Bazylego *Pojarkowa*, przygotowanym na pobyt MONARCHY, powitało zgromadzenie obywateli miasta; po zmianie koni udał się NAYJAŚNIEYSZY PAN w dalszą podróż na trakt do miasta *Zubcowa*, o godzinie 7 mey.

Zubcow d. 20 sierpnia.

Dnia 20 sierpnia o godzinie 8 wieczorem, JEHO CESARSKA MOŚĆ, raczył przybyć do miasta *Zubcowa*, w pożądanym stanie zdrowia; i teyże godziny wyjechał w dalszą podróż do miasta *Staricy*.

Starica d. 21 sierpnia.

NAYJAŚNIEYSZY CESARZ JEHO MOŚĆ, raczył przybyć z miasta *Zubcowa* do *Staricy*, dnia 20 t. m. o północy, i miał tu nocleg. Nazajutrz o godzinie 8 mey zrana wyjechał na trakt do miasta *Wolokolamska*, w pożądanym stanie zdrowia. Miasto *Starica*, d. 20 od godziny 9 wieczorem do godziny 2giey z północy było oświecone. U rogatek miasta MONARCHĘ powitał Horodniczy *Tombaczew*, a przed domem kupców *Atanazego* i *Fedora Filipowych*, do którego JEHO CESARSKA MOŚĆ przybył raczył, Głowa miasta ze znakomitszym obywatelstwem.

Przez Naywyższe Ukazy do Rządzącego Senatu, ogłoszone w gazecie senackiey z dnia 30 sierpnia:

Dnia 7 sierpnia. Prezydentami Izby Kryminalney i Cywilney w *Wiatce* mianowani; pierwszey radca kollegialny *Szanigin*, sędzia sądu sumiennego tamże; drugiey radca kollegialny, *Wolkow*, dotąd naczelnik stoła w ministeryum spraw wewnętrznych w departamencie gospodarstwa Państwa i gmachow publicznych.

Dnia 11 sierpnia. Professor farmacyi Cesarzkiej akademii medyko-chirurgiczoney, radca dworu *Nelubin*, w nagrodę odznaczający się służby i prac, szczególniey podjętych w czasie chemicznego rozbioru wód mineralnych kaukaskich, mianowany radcą kollegialnym.

Dnia 12 sierpnia. Radca kollegialny, *Rjumin*, członek kommissyi opatrywania Państwa soła, dla starości i chorowitego stanu, na własną prośbę, zupełnie uwolniony od służby, i mianowany radcą stanu, na ośnowie Ukazu d. 18 lutego 1762 roku.

Dnia 13 sierpnia. Radca kollegialny, *Czutin*, radca kantoru intendenoyi dworu, na własną prośbę, dla choroby, zupełnie uwolniony ze służby, z pensyą dożywotnią po 935 rubli, obejmując w tém i 576 rubli, dawniey mu wyznaczonych za służbę woyskową.

Przez Naywyższe Ukazy do Kapituły Rosyjskich orderow, naylaskawiey mianowani kawalerami:

Dnia 12 sierpnia. Radca honorowy, *Zahoskin*, członek kantoru teatralnego w *Moskwie*, orderu ś. *Anny* 2giey klasy; radca honorowy, *Wrześniewski*, sekretarz tegoż kantoru, tegoż orderu 3ciey klasy.

Dnia 15 sierpnia. W nagrodę odznaczający się służby więz. kościoła *Przemienienia Pańskiego*, soboru całej gwardyi, sacellariusz *Pawel Rjabinin*, i kapelan półku kawalergardów, *Mikołay Cwietniczki*, zgodnie z podaniem zwierzchności woyskowej, orderu ś. *Anny* 2giey klasy.

Przez Naywyższe Ukazy, objawione Rządzącemu Senatowi:

Przez Ministra Skarbu:

Dnia 16 sierpnia. CESARZ JEHO MOŚĆ Naylaskawiey zezwolił raczył: dyrektora departamentu manufaktur i handlu wewnętrznego, oraz zarządzającego bankami Państwa, pożyczkowym i handlowym, radcę tajnego, *Uwarowa*, uwolnić na urlop sześćcio-tygodniowy, w którym to czasie uskuteczni on i obeyrzenie kantoru banku handlowego w *Moskwie*, a sprawowanie obowiązków dyrektora departamentu reko dzieł i handlu wewnętrznego, polecić radcy stanu *Kaysarowemu*.

Przez rzeczywistego Radcę tajnego, *Xiążecia Golicyna*:

Dnia 17 sierpnia. CESARZ JEHO MOŚĆ rozkazał, spiewakowi dwornemu *Mikołajowi Pietrowemu*, dać rangę 14tey klasy; a przez drugi Ukaz, t. d. CESARZ JEHO MOŚĆ rozkazał raczył, 12stu spiewaków małoletnich, którzy z głosu spadli, nagrodziwszy rangą 14tey klasy, umieścić do różnych mieysc służby cywilney, podług każdego żądania.

Przez Ministra sprawiedliwości:

Dnia 11 sierpnia. JEHO CESARSKA MOŚĆ rozkazał raczył: senatorowi ober-berg-hauptmanowi 3ciey klasy, *Miecznikowemu*, zasiadać w 4tym Departamencie Rządzącego Senatu.

Dnia 29 lipca. CESARZ JEHO MOŚĆ potwierdził etat audytoryatu polnego 2giey Armi. Składa się z 111tu osób, a rocznie wynosi 5,480 r.

Rządzący Nayświętszy Synod przesłał do Rządzącego Senatu uwiadomienie, iż CESARZ JEHO MOŚĆ, przez potwierdzenie przełożenia jego w dniu 5 sierpnia, rozkazał: przeniesić na wakującą dyecezyę tambowską, wikarja metropolii moskiewskiey, *Atanazego*, biskupa *Imitrowskiego*, i wypłacić mu na początkowe opatrzenie domu, 1,000 rubli, prócz pieniędzy na prohony.

Minister sprawiedliwości, generał piechoty i kawaler, *Xiążę Łobanow-Rostowski*, w przełożeniach do Rządzącego Senatu uwiadomił:

Dnia 18 sierpnia. P. Jenerał artylleryi, Hra-

bia *Arakczew*, komunikował P. Ministrowi sprawiedliwości, iż JEGO CESARSKA MOŚĆ, na zaświadczenie Jenerał Gubernatora, Jenerał Majora *Minnickiego*, za służbę gorliwą, urzędników niżej wyrażonych, naylaskawiey podnieść raczył: zarządzającego archanielską apteką skarbową, *Olandera*, do rangi 10tej klasy; architekta gubernialnego wologodzkiego, sekretarza gubernialnego, *Fochta*, do rangi sekretarza kolegialnego, i rejestratora kolegialnego, *Retrowskiego*, zostającego w kancelaryi tegoż jenerał gubernatora, do rangi sekretarza gubernialnego.

Teyże daty. P. Jenerał artylleryi, Hrabia *Arakczew*, komunikował P. Ministrowi sprawiedliwości, dnia 11 terażniejszego sierpnia iż CESARZ JEGOMOŚĆ, stosownie do zaświadczenia JEGO CESARSKIEY WYSOKOŚCI i WIELKIEGO XIĄŻĘCIA KONSTANTEGO PAWEŁOWICZA, o gorliwości odznaczającej się w służbie pomocnika naczelnika stołu Rządu Gubernialnego Wileńskiego, Sekretarza Gubernialnego *Charytonowicza*, i rejestratorów kolegialnych: tegoż rządu *Klimiata*, kwartalnego inspektora Policji Wileńskiej *Krukowskiego*, i kancelaryi Rzeczywistego Radcy Taynego *Nowosilowa*, *Jasieńskiego*, naylaskawiey raczył ich podnieść do rang następujących.

Teyże daty. P. Sekretarz Stanu, Radca Tayny, *Kikin*, komunikował P. Ministrowi sprawiedliwości, iż JEGO CESARSKA MOŚĆ, na przedstawienie komitetu, ustanowionego d. 16 marca 1822 roku, na sprawy processowe obwodu Bessarabskiego, o gorliwej służbie, przełożyciela spraw jego, sekretarza kolegialnego *Szczukiina*. Naywyżey rozkazać raczył, nagrodzić go rangą następującą.

Ukazy Rządzącego Senatu, nowo ogłoszone, są:

1) O tém, iżby miejsce i osoby urzędowe w znoszeniu się z Xięstwem Finlandzkim, trzymały się Ukazu d. 11 sierpnia 1819 roku.

2) O uznaniu J. K. *Wermana*, jeneralnym konsulem pruskim, w guberniach kurlandzkiej i estońskiej; *Elsnera* wice-konsulem pruskim w *Rydze*; *Kassasa* wice-konsulem francuzkim w *Moskwie*; i *Mefredi* ajentem konsularnym francuzkim w *Teodozyi*.

3) O dozwoleniu jenerał gubernatorom samym rozwiązywać Izbow Powszechney Opieki, względem użycia w roku na poprawę budowy do 5,000 rubli i t. d.

— z Włodzimierza na Wołyniu. —

Dnia 15go sierpnia roku idącego, w majątności *Sielcu*, na Wołyniu, zakończyła życie, pełne cnot i chwalebnych czynow, JW. Beata z *Potockich Czacka*, małżonka JW. Michała *Czackiego*, b. Podczaszego W. Koronnego, orderow Polskich kawalera. Wszystkie przymioty rozumu i serca, które znamionują najlepszą obywatelkę, matkę i żonę, w wysokim stopniu połączone były w osobie zmarłej. Umysł wielu wiadomościami z bogacy, rzadka pracowitość, dobroć serca, łagodność charakteru, jedyna ś. p. JW. *Czackiey*, powszechnie uwielbienie i miłość. Zajęta troskliwym wychowaniem pięciorga dzieci, dla nich trudy swe i zdolności poświęciła. Wśród długiey choroby do ostatniey chwili życia, zachowała czynność umysłu i niezachwianą moc duszy; po zgonie zaś w nieutulonym zostawiła żalu, męża, dzieci, krewnych, przyjaciół i domowników. (przystano).

KRÓLESTWO POLSKIE.

Warszawa dnia 13 września.

(z *Gazety Warszawskiej*).

Rocznica Imienia Najjaśniejszego CESARZA i KRÓLA obchodzoną była dnia 11 b.m. w stolicy Królestwa Polskiego z tą uroczystością, jakiej tak znakomitą pamiątka wymaga, i z tą radością, jaką przejęte są serca wszystkich Polaków dla swego Dobroczyńcy i Ojca. W godzinach rannych JO. Xiążę Namiestnik Królewski przyjmował powinszowania wszystkich władz cywilnych i wojskowych. Następnie w Kościele ś. Krzyża odprawiono się nabożeństwo, za jak naydłuższe i nayszczęliwsze panowanie ukochanego Monarchy, na któ-

rem znajdował się JO. Xiążę Namiestnik Królewski; wszystkie władze i lud licznie zebrany, łączyli modły swoje z modłami celebrującego kapłana. Dla nayznakomitszych osób dany był świetny obiad u JO. Xięcia Namiestnika Królewskiego, a bezpłatne widowisko dla ludu na teatrze narodowym i oświecenie miasta zakończyło uroczystość.

Od 3ch miesięcy przybyły z Litwy na mieszkanie do Warszawy JW. *Xawery Wyszkowski*, były jenerał wojsk polskich, w zesłą środę, z powszechnem żalem krewnych i licznych przyjaciół, przenosił się do wieczności. Żyłki jego przewieziono do wsi *Grondy* pod *Łomżą*, majątności brata nieboszczyka, W. *Hyacynta Wyszkowskiego* byłego podpułkownika.

Podpisany zajmuje się w *Warszawie* wystawianiem machin do robienia *pończoch* różnego gatunku, nie tylko nicianych, bawelnianych, ale nawet jedwabnych. Takowe machiny ułatwiają robotę, choć dla kraju tutejszego pomnożyć, nie celm zysków, lecz w chęci pozyskania względów. Każdemu chcącemu takowych machin używać i nauczyć się roboty, podejmuje się gorliwie usłużyć za pomierną cenę. Fabryka machin rzeczonych jest przy ulicy pawiej N. 2552 u Pana *Wangler* Mechanik, *Albiza Matte*.

PRUSSY.

Berlin d. 31 sierpnia.

Najjaśniejszy Wielki Xiążę, *MIKOŁAJ*, przybył do tutejszey stolicy J. C. W. wyjechał do pałacu, gdzie Król Jmć rozkazał przygotować pokój na Jego przyjęcie. (*Conservat.*)

Berlin dnia 7 września.

(z *Gazety Warszawskiej*)

Królewicz nasz następca tronu, przybył d. 25 z. m. do *Gdańska*, gdzie nazajutrz rano odprawił przegląd zebranego na ćwiczenie 190 korpusu wojska, a po przedstawieniu sobie władz miejscowych konsulów zagranicznych, posiadaczów wsi pobliskich oraz deputowanych od stanu kupieckiego, zwiedził kościoł farny. Dnia 27 z. m. odbył się popis wojska, poezem Królewicz udał się w dalszą drogę przez *Malborg* do *Królewca*.

Gazeta Kurjer Warszawski donosi: Dnia 28 z. m. Królewicz następca tronu pruskiego przybył do *Królewca*, wszystkie ulice miasta oświecony, a studenci z jarzęczemi pochodniami przeprowadzili Królewicza do zamku, gdzie go witał *Rektor*. *Magnificus* mową stosowną z wyrażeniem życzliwości, a wszyscy obecni potrzykroć zawołali *Niech żyje!* Małżonka Królewica naszego następcy tronu przybyła d. 31 z. m. do *Grünberga*, gdzie z należnymi honorami przyjęta, wyjechała nazajutrz rano w dalszą drogę do *Szląska*.

NIEMCY.

Auszpurg d. 24 sierpnia.

(z *Gazety le Conservateur Impartial*).

Gazeta florencka, pod datą d. 24 lipca z *Korfu* donosi, co następuje: Wiele listow handlowych, godnych wiary, tudzież *gazeta Misolungka*, pod d. 16 lipca, ogłaszają wypadki, niżej tu opisane. Gdy po wyładowaniu i pierwszém powodzeniu na wyspie *Ipsarze*, turey rzucili się do rabunku; niespodziewanie nadeszło 80 statków greckich, i uderzyło na flotę turecką z odwagą niestychaną. Grecy nie byli jeszcze zupełnie zniszczeni na wyspie; ci, którzy przeżyli rzeź dni poprzedzających, i którzy w przeciagu 7 dni bromli się, przechodzili z pozycyi jednej do drugiej, odzyskali miętwo i rzucili się na turkow. Przyszło do zaciętey bitwy, w której większa część turkow legła na placu; 3 fregaty tureckie zatopione, a okręt admirałski, pozbawiony masztow, stał się niezdolnym do żeglugi, reszta floty, chwyciła się do ucieczki, spiesząc częścią do *Dardanellów*, częścią do *Lemnos*.

Część wyprawy Vice-Króla egiptskiego przybyła do *Casso*, i opanowała 16 statków greckich; mieszkańcy przelegnieni schronili się w góry; Grecy podესłali takoz flotyllę pod *Casso*; któr-

nietylko odebrała zabrane statki greckie; ale jeszcze zdobyła 7 statków, mających banderę europejską najętych od Vice-Króla, a mających na sobie pieniądze i potrzeby wojenne.

Od brzegów Menu d. 29 sierpnia.

(z Gazety Warszawskiej.)

Na tegorocznym seymie Królestwa saskiego, ukończonym d. 1 b. m., uchwalono dodatkowe summy dla uniwersytetu i szkół publicznych, oraz instytutu ubogich. Itak: uniwersytet lipski otrzymał na raz jeden 10,000 talarów na pensye dla nauczycieli. Do przeznaczonych rocznie 45,000 talarów na kopalnie i robienie gościńców, przydano na rok 23,000 talarów. Na zaprowadzenie systemu podatku gruntowego, katastru i t. d., uchwalono 34,000 talarów.

Panowie: Robert Wilson i James Makintosh, członkowie parlamentu angielskiego, przybyli d. 27 b. m. do Düsseldorf, a nazajutrz wyjechali do Bonn.

— Dnia 31. —

Rząd brazylijski chciał kupić 2000 koni w Księztwie holenderskiem i markimburskiem; lecz wpływ niektórych osób, z wielką szkodą Niemiec północnych, przeszkodził temu. Zdaje się, że je Anglia dostarczy.

Rząd Austriacki podwyższył znacznie cło wchodowe do swych krajów na kawę i kakao, od setnara po 20 zł. reńskich, a cło wchodowe od tytoniu węgierskiego zmniejszył.

Emden d. 27 sierpnia.

(z tejże gazety.)

Po odebraniu tu z Londynu wiadomości, o dołonem wprowadzaniu owsa do Anglii, panuje czynność w handlu, i cena owsa poszła w górę.

TURCJA.

Od granic tureckich d. 18 sierpnia.

(z Gazety Warszawskiej.)

Greki bryg Leonidas, pod dowództwem kapitana Apo toli uciekając z Ipsary spotkał dnia 4 lipca fregatę francuską Galatę, niedaleko wyspy Thermia. Ludzie na brzegu, których było 160, nie mieli wcale żywności, i dostali ją od Pana Drouault, kapitana wspomnianej fregaty francuskiej. Nazajutrz fregata stanęła na kotwicy przed Ipsara, a kapitan jej, postrzegłszy banderę grecką na małej wyspie Santi Nicolo, posłał tam statek, i zaraz przyplętno dwóch zgłodniałych greków, którzy wystawili obraz nędzy, będących tam ziomeków swoich. Za wstawieniem się kapitana fregaty, kapitan basza zezwolił na kapitulację dla tych nieszczęśliwych. Rząd grecki podziękował kapitanowi fregaty za jego ludzkość.

Kapitan basza jest rodem Czerkas, niskiego wzrostu, i ma przeszło 60 lat. Dawniej był haszą Trebizundu w Natolii.

Na wyspie Casso znowu powiewa chorągiew Krzyża. Grecy, którzy się do niedostępnych wąwozów schronili, uderzyli ztamtąd na barbarzyńców; wynoszących 2000 ludzi, gdy tym czasem pewna liczba uzbrojonych statków przybyła do portu. Walka nie była ani długa, ani zacięta. Muzułmani należący do wojska egipskiego zostali raptem napadnięci i zewsząd ściskani; tak, iż ani jeden niepotrafił uciec zemsty greków. Działa, wozy wojskowe, zapasy żywności i potrzeb wojennych wszystko zabrali grecy. Prezes rady wykonawczej w Nauplia, ogłosił urzędowo powyższą wiadomość.

Z drugiej strony donoszą, iż ipsaryoci zadali klęskę Egipcyanom w okolicy Kanei, i przymsili ich do zamknięcia się w twierdzy.

— Dnia 20. —

Wszystkie listy z Tessalii o niczem niedonoszą, jak o porażkach Turków, którzy prawie zupełnie utracili ducha wojennego. Jest rzeczą trudną do pojęcia, ale prawdziwą, iż dotąd posiadają zawsze oddzielne korpusy przeciw Peloponezowi, które, skoro się posuną, bywają pobite. Takiego losu d. znał trzytyśięczny korpus turecki, który w wąwozach Akarnanii znalazł swoją zgubę, o czem list z Bitoglii pod d. 4 b. m. donosi.

Kapitan basza wypłynął z portu Mitylens;

lecz statki palne greckie utrudniły żeglugę jego, a kilka większych okrętów tak uszkodziły i zniszczyły, iż pozyszał za rzecz najszybszą udać się do odnogi Smyrneckiej. Inny oddział floty jego miał wiele uciepieć między Samos i Ipsara.

Odebrane gazety, wychodzące w Missolungi, pod napisem Kronika grecka, dochodzą do d. 7 lipca, i zawierają następujące wiadomości: Osada turecka w Euripos na wyspie Negrapont, przedsięwzięła wyprawę do stałego lądu, i posunęła się już do okolic Aten, gdy zewsząd opasało ją wojsko greckie, które dawało baczność na wszystkie jej obróty. Blisko 400 muzułmanów wzięto w niewolę, a wielu zabito. Wojsko nasze pograniczne, wynoszące blisko 5000 ludzi, pod dowództwem Cantogionis, Saphacos i Iscos, zajmuje stanowisko między Macrocampi i Sorodena. Derwisz basza, który w 10,000 wojska miał przybyć do Neopatra, okazuje zamiar uderzenia na te stanowiska. Dowódcy nasi oczekują go i pragną stoczyć bitwę. Wysłali nawet 1500 dobranego wojska dla zapętki oddziału nieprzyjacielskiego, obozującego pod wsią Aga. Wyspa Xecalemisa, leżąca na odnodze missolungskiej, jest bardzo dogodnym stanowiskiem wojskowym. Nieprzyjaciel mógł być to miejsce opanować, a ztamtąd uderzyć na Missolungę i Anatolicon. Dziś warownia, wystawiona na przykładku Procoponiston, którą na pamiątkę Lorda Byrona, nazwano warownią Byrona, czyni tę wyspę niedobyłą. Miejsce to uważać należy za telegraf i przedmurze zachodniej Grecyi.

HISZPANIA.

Madryt dnia 19 sierpnia.

(z Korrespondenta Warszawskiego.)

Ogłoszono tu trzy postanowienia królewskie. Pierwszem zabroniony jest wszystkim przystęp do San Ildefonso, bez wyraźnego na to pozwolenia Królewskiego. Drugie stanowi, iż odtąd grenadyery i strzelcy milicyi prowincjonalnych, do gwardyi królewskiej należą, i składać będą 4 półki po trzy bataliony każdy. Trzecie nakonie, przepisuje środki i sposób postępowania, jakich wielkorządcy przeciwko zbrojnym burzycielom publicznej spokojności używać mają.

Król z familią bawi ciągle w San Ildefonso; z ministrów jeden tylko Pan Calomarde towarzyszy Królowi.

Intendent jeneralny policyi rozesał okólnik do wszystkich intendentów policyi po prowincjach, z rozkazem, aby wystrzegali się dawać pasportów do Madrytu, tym wszystkim, którym z mocy wyroku na dniu 1 maja r. z. zapadłego, w pobliżności stolicy i rezydencyi Króla, na mil 15 do koła, znajdować się niewolno. Polecono oraz, aby wydając pasporta innym osobom, donosili o tym natychmiast jeneralnemu intendentowi policyi, z dokładnem opisaniem sposobu myślenia i sprawowania się tychże osób.

Na notę ministerjum hiszpańskiego, podaną Panu W. A'Court z zażaleniem o to, że w Gibraltarze źle myślący schronienie znajdują, odpowiedział tenże między innemi: „Rząd Wielkiej Brytanii nie ma prawa, aby naznaczał granice uczuciom litości poddanym swoim. Co się tycze okrętów i wody, są to przedmioty handlu, któremu, na zasadzie praw krajowych, podobnie, jak wszystkim innym, żadnych przeszkód czynić nie można. Wypada nareszcie nadmienić, iż rząd hiszpański na swego dyplomatycznego ajenta w Gibraltarze, do którego właściwie należało, poczynić w swym czasie potrzebne postrzeżenia, i udzielić je rządowi swemu dla wiadomości: jak dalece Hiszpani, którym przytulku w Gibraltarze dozwolono, znajdują tam sposobność do knucia zamachów, o których mowa; oraz jak dalece takowym, gdyby były, dozwolono.“

Słychać tu, że naczelny dowódca wojska okupacyjnego, jeneral Digeon, dostał od dworu swego jak najszybsze pełnomocnictwa, i że na skutek takowych zawarł z rządem hiszpańskim układy, mocą których francuzi jeszcze rok jeden w Madrycie na osadzie zostaną.

Wyznaczył Król komisaryę kwalifikacyjną

złożoną z generałów *Eroles*, *Aymerick* i *Ulman*, która trudnić się będzie oznaczeniem rangi i starszeństwa wojskowych hiszpańskich. Wyrok, rzezoną kommissją stanowiący, wskazuje także zasady jej postępowania i obeymuje 123 artykułów.

Bylemu ministrowi skarbu, Panu *Erro*, dotąd w *Grenadzie* mieszkającemu, dozwolono na jego przełożenie mieszkać w *Valladolid*, z tém jednak wyraznym zastrzeżeniem, żeby się w *Madrycie* znajdować nie ważył.

Gdy wszyscy żołnierze z półków, naywięcej sprzyjających konstytucyi, wyszli z *Gibraltaru*, posłano więc przeciwko nim z *Kadyxu* oddziały woyska francuzkiego i hiszpańskiego. Wszystkie artykuły żywności, dochodzą tu do nadzwyczajnego stopnia drogocności.

Policya w *Madrycie* jest nader czynną: doniesiono bowiem, że burzyciele prowincy południowych w stolicy mają punkt zjednoczenia swego. Rozgłoszono nawet, że 20 urzędników utrzymują na swym żołdzie.

Madryt dnia 20 sierpnia.

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Słychać, iż generał *O'Donnel* przedstawił ministrowi wojny, iż dopóki *Arajula*, doktor z *Kadyxu*, *Calatrava* i kilku jeszcze innych konstytucjonistów bawić będą w *Gibraltarze*, póty zawsze obawiać się należy napaści ze strony liberalistów, trujących publiczną spokojność, tém bardziej, iż gubernator *Gibraltaru* jest w porozumieniu ze spiskowymi. Taki raport miał skłonić ministra wojny do podania noty Panu *A'Court*, posłowi angielskiemu, który ją tak dalece złe przyjął, iż oświadczył ministrowi zadziwienie swoje, że tak mało znaczący osobie, jaką jest *P. O'Donnel*, wiarę dawać może. Miał także oświadczyć, iż gdy gubernatorem w *Gibraltarze*, jest zawsze ktoś z rodziny królewskiej, lub jedna z pierwszych osób w narodzie, taki więc człowiek, gdyby chciał niespokojne poruszenia wzniecać, ma w swojej mocy wcale inne środki, jak żeby się miał zniżyć, aż do kojarzenia związków z rewolucjonistami hiszpańskimi. Z tych przeto pobudek uważa on podaną sobie notę, za obrazę narodu angielskiego, i nie omisszka dwór swój o tém zawiadomić.

W *Walencji* uwięziła policya 50 osób. Bunt załogi w *Algeras* miał nastąpić d. 29 lipca rano. Żaden z oficerów i niikt ze znakomitych mieszkańców nie należał do tego, a spiskowi, sami tylko żołnierze, dali się uwieść agentowi rewolucjonistów z *Gibraltaru* wtenczas, gdy ich dobrze podpoił.

Słychać, iż wydano rozkaz poymania byłego ministra, hrabiego *Ofalia*, który (jak mówią) ujechał z *Grenady*, i niewiadomo gdzie się obraca. Bydź może, iż do tej wieści dało powód to, że gdy Hrabia *Ofalia* prosił o pozwolenie wyjechać do *Włoch*, nietylko mu tego odmówiono, ale nawet kazano, aby bez wyraznego zezwolenia rządu, nieważyl się oddalać z *Almeira*.

W *Katalonii*, twierdzą *Lerida*, *Korduba*, *Tortosa* i *Tarragona* zostały już osadzone wojskiem francuzkiem. Do *Barcellona* przybyło wielu zakonników, uchodzących z *Portugalii*.

Przed *Korunną* miała się pokazać eskadra angielska, złożona z 15 okrętów.

Dług publiczny hiszpański, od którego płaci się prowizya, wynosi 4,339 milionów 764,469 realów, a dług bez prowizyi, 3,754 milionów 765,940 realów; ogółem 8,094 milionów 420,889 realów.

— Dnia 21. —

Podług ostatnich wiadomości z *Tariffa*, wszyscy buntownicy, oprócz tylko 20, zostali d. 19 b. m. albo zabici, albo ranieni, albo wzięci w niewolę. *Don Józef O'Donnel*, generał dowodzący w obozie pod *Gibraltarem*, wyraża w raporcie swoim do ministra wojny, iż jeszcze w nocy z d. 8 na 9 b. m. nastąpiłoby zdobycie *Tariffa*, gdyby się udało wysadzić na powietrze jedną z bram miejskich, przeciwko której ogień francuzów szczególnie był wymierzony. Proch użyty w tym celu, tak się złym okazał, iż go niemożna było zapalić.

Wypadki w *Tariffa* skłoniły rząd nasz do

surowych środków, iż Król *Jmć* postanowieniem wydanem d. 18 b. m. w *St. Ildefonso*, upoważnił wszystkie władze wojskowe w prowincyach, aby każdego buntownika, schwytanego z orężem w ręku, kazały natychmiast rozstrzelać. Tegoż dnia wydał Monarcha inne postanowienie, zabraniające udawać się do stolicy królewskiej każdemu, kto nie jest wyraźnie do tego powołany. Jeneralny intendent policyi wydał także okólnik do intendentów policyi w Królestwie, przypominając im dawniejsze postanowienia, względem niedawania paszportów żołnierzom byłey milicyi narodowej i innym osobom podeyrzanym. Intendent policyi w *Grenadzie*, rozkazał oficerom byłego woyska konstytucyynego, oraz zakonnikom sekularyzowanym, i wszystkim, którzy nie mają pewnego sposobu do życia, aby się ztamtąd we 3ch dniach oddalili. Wszystkie publiczne i tajemne zgromadzenia się więcej jak 5 osob, jest zakazane, pod karą 200 dukatów za pierwszym razem, a 5 lat więzienia na galerach, za powtórny. Władze w *Sewilli*, *Walencji* i *Kartagenie*, okazały się hardzo czynnymi w tej mierze. Podobnych środków użyły także władze w *Galicyi*.

FRANCYA.

Paryż, dnia 28 sierpnia.

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Do opisu uroczystego w tej stolicy obchodu imienia Króla *Jmci* d. 25 b. m., przydać jeszcze wypada, iż o południu przyyמוwał Monarcha powinszowania od Xiążąt rodziny swojej, wielkich dygnitarzy, ministrów, marszałków i generałów, obecnych w *Paryżu* parów i członków izby deputowanych. Dzieci Xiężny *Berry*, zwane dziećmi *Francyi*, podały Królowi bukiet z kwiatów. O godzinie pierwszej byli przedstawiani oficerowie wszelkiej broni gwardyi królewskiej, i oficerowie osady paryzkiej. W wigilią wszystkie 9 teatrów dały stosowne do uroczystości widowiska bezpłatne. Monarcha ulaskawił 24 zbrodniarzy, i kazał rozdać między 54 wandeyczyków, broń honorową, srebrem ozdobioną, jako to: 6 szpad, 8 pałaszów i 20 strzelb.

Margrabia Talaru, poseł nasz przy dworze hiszpańskim, wróciwszy na niejaki czas do tutejszej stolicy, był wczora przedstawiany Królowi *Jmci*: poczem Monarcha przewodniczył na radzie ministrów.

Interessa osadnicze zwracają na siebie publiczną uwagę. Stosunki z wyspą *Haiti* (*St. Domingo*) mają bezpośredni wpływ na handel morski we wszystkich zachodnich portach naszych. W nadziei pomyslnego wypadku układów z prezydentem *Boyerem*, w miastach handlowych, większych i mniejszych, przysposobiono ważne wyprawy handlowe, przeznaczone nietylko do rzeczoney wyspy, lecz także do *Mexyku*, *Kolumbii*, i t. d. Wszystkie te wyprawy dziś zaniechane zostały, lub muszą wziąć inny kierunek: bo nie można się spodziewać, aby były wpuszczone do portów *haitańskich*. Nie można oraz w tej chwili myśleć o układach z rządem *kolumbijskim*, *buenos-ayreskim*, *mexykańskim* i t. d. ze względu na inne stosunki *Francyi*. Byłoby więc bardzo korzystnem, gdyby kupcy nasi mieli bezpieczne stanowisko w *Haiti*, zkąd mogliby skutecznie dalsze swoje działania do owych krajów, a do czego *Martynika* i *Gwadalupa* nie są dogodne. Ustanowiony od niejakego czasu wydział osadniczy, na którego czele jest *P. Laine*, miewa częste posiedzenia, i roztrząsa ważne okoliczności, o których zdania swoje podaje. Słychać, iż z ważnych powodów ma proponować rządowi naszemu, aby nie wchodził w uznanie lub nieuznanie krajów południowo-amerykańskich, wszedł z niemi w stosunki handlowe, tak, jak *Anglia*, i *Ameryka północna* oddawna uczyniła. Mówią także, iż Pan *Laine* naradzał się już kilkakrotnie w tej mierze z niektórymi zagranicznymi posłami, i projektowane środki, wystawił im w prawdziwym świetle. Nie zdaje się jednak, aby okoliczność ta wkrótce rozstrzygnioną być mogła: bo zachodzące trudności, są wielkimi, i trzeba mieć wzgląd na rozmaite stosunki.

DODATEK.

Wilno dnia 8 Września r. s. 1824 Roku.

FRANCYA.

Dnia 25 b. m. nastąpiło tu wielkie wystawienie dzieł kunsztu, które, jak zapewniają, przechodzi w okazałości wszystkie dawniejsze. Między innemi widzieć można obraz *Filipa V* przez Gerarda, wystawienie wymordowania greków na Scio przez *Roberta*, wizerunek Xięcia *Angouleme* przez *Horacego Vernet*, posąg *Raggio* wystawiający *Herkulesa* wyciągającego *Ikara* z wody, wiele landszaftów, i t. d.

Pan *Ouvard*, przegrał sprawę z Panem *Seguin*, któremu ma zapłacić 3 miliony franków. Podług wyroku sądowego, sprzęty jego we własnym mieszkaniu miały byćż sprzedane. Lecz od tego *P. Ouvard* apelowwał, z powodu, iż sprzęty jego, niemające wielkiej wartości, mogłyby byćż korzystnie sprzedane w zwyczajnym publicznym miejscu. Odrzucono apellacyą i wyrok do skutku przywiedziono.

Na zgromadzeniu administratorów kassy oszczędności w *Paryżu*, pod przewodnictwem Xięcia *de la Rochefoucault*; złożono rachunki do 31 grudnia r. z. 1823. Okazało się z doświadczenia, iż *maximum* przwymyjującey się summy, zmniejszone powoli z 600 fr. na 50 fr., jest przyswoitem, bo spekulanci dawali pieniądze do tego zakładu, i ciągnęli z niego korzyści. Takie kassy są prawdziwie politycznym dobrodzieystwem przez to, iż powiększają liczbę właścicieli. Najmniejsza przewizya, jest zawsze własnością, a każda własność nadaje wyższe uczucie temu, kto ją posiada, i przywiązuje go mocnym węzłem do powszechny pomysłności kraju.

Co raz bardziej wzmagają się rekodzielnie we Flandryi francuzkiej, co szczególniey pochodzi z zakazu wprowadzania towarów zagranicznych. I tak, miasto *Roubair*, które przed 15 laty ledwo miało 8 000 mieszkańców, liczy ich teraz 18 000. W każdym prawie domu jest fabryka; od 4 lat wystawiono tam 1,000 nowych domów, a teraz zakłada się nowa część miasta, w której będzie przeszło 200 domów; wyrabiają tam corok blisko 150 000 sztuk materyi, których wartość wynosi 12 do 15 milionów fr.; jest przeszło 50 warsztatów do przędzenia bawelny.

— Dnia 30. —

Członkowie rady stanu w zwyczajney służbie są mianowani Panowie: *de Verigny*; *Baron Heron*, *de Villefosse*, *de Frenilly*, *Margrabia de la St. Gery*, *Baron Frevilly*, *Ami* i kontr-admirał *Hrabia Augier*. Osobnem postanowieniem minister stanu *Martignac*, członek izby deputowanych i t. d. wezwany został do rady stanu. Radey i referendarze, których nazwiska w skutku terażniejszego nowego składu nie są umieszczone na ogólney liście członków rady stanu, mogą się udać do kancelerza ministra sprawiedliwości, aby zostali mianowani tytułarnymi radcami stanu lub referendarzami. Podczas uroczystości, członkowie rady stanu mają mieć zwierzchni ubiór czarny axamitny, z haftowanemi dwiema liliami czarnym jedwabiem.

Chciano nakłonić Króla Jmci, aby w dzień swych imienin nikogo nie przyjmował z powinnowaniem, obawiając się zbytecznego utrudnienia; lecz odpowiedział na to Monarcha: *Król Francyi może umrzeć, lecz nie powinien nigdy chorować*. Słowa godne wielkiego Monarchy. Przyymując ciału dyplomatyczne, rozmawiał Król z każdym posłem zagranicznym; powiedział baronowi *Vincenc*, który ma wkrótce wracać do *Wiednia*: *Mocci Baronie Vincent, ciesz się mocno, iż go mogę jeszcze raz widzieć*. Odpowiedź, którą Król dał na mowę *Nancyusza*, napelnika zadziwieniem wszystkich, którzy ją słyszeli.

— Dnia 31. —

Wczora po mszy s., której Król Jmci słuchał w pokojach swoich, Xiążę *Damas*, prezes wydziału centralnego, trudniącego się wystawieniem pomnika w *Quiberon*, i hrabia *Coutard*, wice-pre-

zes tegoż wydziału, oraz inni członkowie jego, mieli zaszozyt złożenia Monarsze rysunkow rzeczono- go pomnika.

ANGLIA.

Londyn d. 24 sierpnia.
(z *Gazety Warszawskiej*)

Od kilku dni rozeszła się tu pogłoska, iż Król Jmć Hiszpański wysła brata swego, *Infanta Don Francisco*, do Ameryki dla przywrócenia dobrego porozumienia między Hiszpanią a odstrychnionemi jej posiadłościami zamorskiemi. Naypodobniejszą do prawdy jest rzeczą (pisze gazeta tuteysza *Goniec*), że *Infant* uda się naypierwiej do Meksyku.

Pan *Hurtado*, minister kolumbijski, udał się dziś rano z rodziną swoją do *Paryża*. Słychać (dodaje gazeta *Goniec*), iż przedsiębierze tę podróż z powodu rządu francuzkiego, który go wezwał do *Paryża*, dla powzięcia wiadomości o statnie jego oczynny.

Wolność sprowadzania owsa zagranicznego do portów Angielskich, służy tylko na 6 tygodni z krajów między *Eider* i *Bidassoa*, a z dalszych na 3 miesiące.

Zpomiedzy ministrów naszych, jeden tylko Pan *Canning* bawi w tuteyszey stolicy, i od czasu zamknięcia obrad parlamentu, pracuje codziennie w wydziale spraw zagranicznych.

Gazeta wychodząca w *Kalkucie* umieściła urzędowy raport o bitwie stoczoney d. 8 marca między wojskiem kompanii a birmanami. Nieprzyjaciół było przeszło 5000. Odniesione przez angiłów zwycięztwo pochodzi po części z użycia słońców, których wojsko kompanii użyło do przeyscia rzeki *Jellinghy* wśród ognia nieprzyjacielskiego.

Według ostatnich listów z *Meksyku* pod d. 26 czerwca, z *Alvarado* pod d. 1 lipca, niemiano tam jeszcze żadney wiadomości o *Iturbide*, który jeszcze d. 4 maja wypłynął z *Southampton*. Jest domysł, iż okręt, na którym się znajduje, został zabrany przez kapra.

Listy z *Port-au-Prince* pod d. 30 czerwca donoszą, iż prezydent wyspy *Hayti* (*St. Domingo*) zwiędzi wszystkie warownie krajowe, i wszędzie przedsiębierzył środki do obrony, na przypadek, gdyby Francya uderzyć chciała.

Twierdzą, iż bawiący w *Londynie* kommissarze portugalscy i brezylijscy, dla zawarcia traktatu między Portugalią i jej osadami odprawili ostatnią sessyą, w obecności Pana *Canning* i Xiążęcia *Esterhazy*, posła austryackiego przy dworze naszym; po czém ułożone warunki traktatu posłano do *Lisbony*.

Dey algierski obowiązał się dopełnić warunkow, jakie poprzednik jego przyjął roku 1815 w traktacie z *Lordem Exmouth*: znieść niewolą chrześcian, a nawet uważać znowu Pana *McDonalt* za konsula angielskiego, lecz dla zawziętości ludu przeciwno niemu, nie mógł ręczyć za osobiste jego bezpieczeństwo. Poczem Pan *Darsend* sprawuje tymczasowy urząd wice-konsula.

Stała i lagodna administracya *Margrabiego Wellesley*, przywróciła wszędzie spokojność w *Irlandyi*.

Jenerałowie *Montholon* i *Bertrand* przesłali niedawno pismo do wydawcy gazety *Gaglignani's Messenger*, która nayobszerniej umieściła wyjątki z testamentu *Napoleona*. Wyrażają, iż wspomniony testament złożony został w archiwum arcy-biskupa kantuaryjskiego, do którego dycecyzi należy wyspa *S. Heleny*; iż oba nie mają upoważnienia do ogłoszenia pism, które nie są przeznaczone dla publiczności; jednakże tak przez wzgląd na własne usprawiedliwienie, jako też przez szacunek dla zmarłego ich wodza, widzą się obowiązani oświadczyć, iż tenże w ostatnich swoich chwilach, przy rozdawaniu dobrodzieystw, nie zapomniiał o nikim, kto mu na wygnaniu towarzy-

szyl, i że jenerał *Gourgaud*, którego nazwiska nie umieszczono w ogłoszonych wyjątkach testamentu, był przedmiotem szczególnego rozporządzenia nieboszczyka. Osmy kodycył, pisany całkowiec własną ręką testatora, lecz dla wzmagających się bólów niedokończony i niepodpisany, miał jeszcze obeymować zapisy na wypłacenie innych długów wdzięczności.

Niedawno rozeszła się pogłoska na giełdzie tu-teyszey, iż pewny ajent hiszpański udał się do rządu naszego w celu zakupienia fregaty; lecz mu wyraźnie odmówiono; poczem zwrócił uwagę na okręty kompanii indyjskiej i na inne wielkie statki. Dnia 24 b. m. wieczorem wyjechał ondo *Paryża*.

Słychać tu, iż jenerał *Bravo* oświadczył się na stronę *Iturbida* i ruszył przeciw jenerałowi *Vittoria*.

S Z W E C Y A.

Sztokholm dnia 21 sierpnia.

Niektóre gazety zagraniczne donosiły, iż synowie marszałka *Neja*, przyjeźci zostali do służby w *Szwecyi*, starszy jako *Xiążę Moskwy*, a młodszy jako *Xiążę Elchingen*. To doniesienie jest bez zasady: woale nie ma ich w naszey służbie, a wręczcie niewiadomo azali mają zamiar prosić o przyjęcie do niej. To prawda, iż wczasie pobytu *Króla w Skanii*, przedstawiani byli *J. K. Mości*, pod tytułami im właściwemi; i że teraz zwiedzają rozmaite prowincye *Królestwa*, tylko jako podróżujący. (*Conser.*)

WIELKIE XIĘZTWO POZNAŃSKIE.

Poznań dnia 28 sierpnia.

(z *Gazety Warszawskiej*).

W dniu 31 lipca b. r. zakończył tu życie swoje, *Woyciech Stanisław Turcki*, naprzód szambellan s. p. *Stanisława Augusta* *Króla*, a później pólkownik jazdy, zrodzony r. 1756 z *Woyciecha* i z *Klary Połohskiej Turckich* (1). Po ukończeniu domowych nauk, *Turcki* oddany był do korpusu kadetów warszawskich, zkąd w stopniu Majora wszedł do woyska, i w r. 1792 krzyżem orderu woyskowego ozdobiony został. Podczas konfederacyi targowickiej wysłany był do *Paryża*, gdzie nazywano go zwykłe *Sarmatą*, a wizerunki jego miały następujący napis w języku francuzkim: *Woyciech Turcki, Sarmata, urodzony w Litwie 1756 roku*. Służył potem w woysku francuzkiem i w licznych znajdował się bitwach pod jenerałami *Dumourier*, *Valence*, *Dampierre*, *Custine*, *Jourdan*, przy którym pełnił obowiązki szefa sztabu, a potem szefa tajnych działań wojennych, aż do chwili, gdy na mocy ustawy, wyłączającej wszystkich cudzoziemców z woyska francuzkiego, z żalem swych przełożonych i współtowarzyszów, oddalony został. Rząd ówczasowy francuzki wysłał *Turckiego* z wielu oficerami do *Stambułu*, gdzie jako oficer francuzki do uformowania jazdy tureckiej na sposób europejski i do ułożenia turkom planu woyny, był użytym. *Porta* mianowała go swym Jenerałem brygady z pensją 6000 piastrow. Bawił w *Stambule* do 1797 r. zkąd po dopełnieniu powierzonych sobie zleceń, wraz z oficerami, których z nim posłano, powrócił do *Paryża*. Za powrotem swoim został mianowany szefem brygady jazdy w legii *Naddunayskiej* i znajdował się w bitwie pod *Hohenlinden*, pod dowództwem jenerala *Kniażewicza*. Później mieszkał w *Chalons*, utrzymując się z pensyi od rządu francuzkiego wyznaczoney, a teraz po przywróceniu pokoju wrócił do oyczyzny, celem załatwienia interesów familiynych, dwie córki w *Paryżu*

(1) *Rodzice* *Turckiego*, mieli 20 synów i 4 córki.

wraz z żoną zostawiwszy. *Turcki* poświęcał się także literaturze; wytłumaczył *Fedre Rassyna*, i *Salustyusza*. Wiersze jego do płci piękney są pełne dowcipu i wesołości, a listy z obozów, z pobojowisk, z okrętów i t. d. pisywane, są z ciekawością czytane.

O g ł o s z e n i a.

1. Rząd Cesarskiego Wileńskiego Uniwersytetu oddziału szkolnego, uwiadamia rodziców mających dzieci głuchonieme, że *J.P. Karol Mołochowiec*, *Kand. O. P.*, usposobiony kosztem Uniwersytetu na instytutora głuchoniemych w *Warszawie* i za granicą, trudnić się zacznie od 1 października roku terażnieyszego edukacją młodzieży głuchoniemey: zatem nim nastąpi urządzenie stałego instytutu dla głuchoniemych, mogą być oddawane na naukę do rzezonego instytutora dzieci głuchonieme te tylko, które własnym kosztem utrzymać się będą w stanie, i względem ich edukacyi, jako też co do opatrzenia przyzwoitemi wygodami, umawiać się mają z wyżej wyrażonym *P. Mołochowcem*, mieszkającym w Uniwersytecie w *Kollegium S. Jana*.

Sekretarz *Felix Mierzejewski*.

Arenda Domow.

1. W dniach 12go, 16go i 17go terażnieyszego mca września w *Policyi* miasta *Wilna*, za skarbową należność, będzie się odbywać publiczna licytacya; na wzięcie w jednoroczną arendowną tenutę domow w mieście *Wilnie* *Karola Grunerta* na ulicy *Ostrobramskiej* pod N. 21, *Józefa Wiszniewskiego* na ulicy *Skopówce* pod N. 174 i *Szai Abramowicza Cipki*, na ulicy *Zydowskiej* pod N. 238 będących; życzący przeto umawiać się o cenę na tenutę pomienionych domow, zechcą się jawić do mieyskiej *Wileńskiej Policyi* w wyżej wyrażonych terminach. Września 3 dnia 1824 roku.

Zasiadający *Prystaw* i *Kawaler Królikowski*.

Tytularny *Sowietnik Hutowicz*.

Naczelnik stołu 14 klasy *Konczalowski*.

1. W dniach 22go, 23go i 24go terażnieyszego mca września, w *Policyi* miasta *Wilna*, za skarbową należność, będzie się odbywać publiczna licytacya; na wzięcie w jednoroczną arendowną tenutę domow w mieście *Wilnie* na przeciwko placu paradnego pod N. 208 *Franciszka Rewkowskiego*, i *Kaspra Romanowicza* na *Bernadyńskiej ulicy* pod N. 145 będących; życzący przeto umawiać się o cenę na tenutę pomienionych domow, zechcą się jawić do mieyskiej *Wileńskiej Policyi* w wyżej wyrażonych terminach. Września 3 dnia 1824 roku.

Zasiadający *Prystaw* i *Kawaler Królikowski*.

Tytularny *Sowietnik Hutowicz*.

Naczelnik stołu 14 klasy *Konczalowski*.

Kurs wileński na assygnaty od dnia 6 września: rubel srebrny 3 rub. 81½ kop. dukat nowy 12 rubli stary rub. 11 k. 75, imperyal 37 r. ¼ kop.

Pozwolono drukować, Z polecenia *J.W. Wojennego Litewskiego Gubernatora* *Andrzej Bucharski* *Rzeczywisty Radca Stanu* i *Kawaler*.

w *Drukarni Redakcyi*.